

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Εκατόν Τριακοστό Έκτο

*Η Προφητική Μετάβαση του Ρεπουμπλικανισμού και του Προτεσταντισμού:
Από τον Θάνατο στην Ανάσταση*

Jeff Pippenger
2024-03-14

Υπάρχει μία μετάβαση τόσο του Ρεπουμπλικανικού όσο και του αληθινού Προτεσταντικού κέρατος του θηρίου της γης, η οποία άρχισε το έτος 2020. Το αληθινό Προτεσταντικό κέρατος θανατώθηκε στις 18 Ιουλίου 2020, και το Ρεπουμπλικανικό κέρατος θανατώθηκε στις 3 Νοεμβρίου 2020. Σύμφωνα με το ενδέκατο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, μετά από τρειςήμισι συμβολικές ημέρες θα σταθούν και πάλι επί των ποδών τους. Όταν σταθούν, το αληθινό Προτεσταντικό κέρατος θα μεταβεί από τους Λαοδικείς στους Φιλαδελφείς. Θα έχουν εξαχθεί από μία εκκλησία και θα έχουν εισαχθεί σε ένα κίνημα. Έχουν εξαχθεί από την εμπειρία της εβδομής εκκλησίας στην εμπειρία της έκτης εκκλησίας. Έχουν καταστεί ο όγδοος, ο οποίος είναι εκ των επτά.

Το κίνημα στην αρχή του Αντβεντισμού ήταν το Φιλαδελφικό κίνημα, και το Φιλαδελφικό κίνημα αποκαθίσταται στο τέλος. Το έργο των τριών αγγέλων της Αποκάλυψης, κεφάλαιο δεκατέσσερα, άρχισε ως κίνημα, και θα τελειώσει ως κίνημα. Το Φιλαδελφικό κίνημα, που παριστάνεται από την έκτη εκκλησία, τη Φιλαδέλφεια, πέθανε το 1856, και από το τέλος του Ιουλίου του 2023 αρχίζει τώρα να ανασταίνεται ως ο όγδοος, ο οποίος είναι εκ των επτά.

Στην ίδια ιστορία, το Ρεπουμπλικανικό κέρατος βιώνει έναν παράλληλο θάνατο και ανάσταση, με τον έκτο πρόεδρο μετά τον Ρήγκαν κατά τον καιρό του τέλους, το 1989, να γίνεται ο όγδοος πρόεδρος, ο οποίος είναι εκ των επτά. Η διαδικασία της μετάβασης του Ρεπουμπλικανικού κέρατος παριστάνεται με τη συγχώνευσή του με το κέρατος του αποστατημένου Προτεσταντισμού, πράγμα που αποτελεί πνευματική πορνεία και την εικόνα του θηρίου. Το Ρεπουμπλικανικό κέρατος γίνεται ο όγδοος, ο οποίος είναι εκ των επτά, διότι αντιπροσωπεύει μια εικόνα του θηρίου του Καθολικισμού, δηλαδή την όγδοη κεφαλή, η οποία είναι εκ των επτά κεφαλών, στην Αποκάλυψη, κεφάλαιο δεκαεπτά, και στο βιβλίο του Δανιήλ, κεφάλαιο δύο.

Η πολιτική μετάβαση του κέρατος του Ρεπουμπλικανισμού παριστάνεται κατά την περίοδο της προετοιμασίας από το 1776 έως το 1798. Αυτή η προφητική περίοδος αποτελεί αναγκαίο κλειδί για να αναγνωρισθεί η αποσφράγιση του κεκρυμμένου μυστικού της εικόνας των θηρίων του Ναβουχοδονόσορα. Εκείνη η περίοδος προετοιμασίας παριστάνεται από την περίοδο μιας τριακονταετούς προετοιμασίας τόσο για τον Χριστό όσο και για τον αντίχριστο.

Ο καιρός της σφράγισης από την 11η Σεπτεμβρίου 2001 έως τον επικείμενο κυριακάτικο νόμο είναι η προφητική περίοδος κατά την οποία εκπληρώνεται η επίδραση κάθε οράσεως. Αντιπροσωπεύει την περίοδο που καταλήγει με την επιστροφή του παπισμού στον θρόνο της γης ως το όγδοο βασίλειο, το οποίο είναι εκ των επτά, κατά την ώρα του «μεγάλου σεισμού» του ενδεκάτου κεφαλαίου της Αποκάλυψης. Επομένως, έχει προτυπωθεί από την περίοδο που προηγήθηκε της πρώτης φοράς κατά την οποία ο παπισμός ενθρονίστηκε το 538. Το 538 ο

παπισμός θέσπισε έναν κυριακάτικο νόμο στη Σύνοδο της Ορλεάνης, προσδιορίζοντας το τέλος των τριάντα ετών προετοιμασίας και προτυπώνοντας τον επικείμενο κυριακάτικο νόμο. Ο Ιησούς δεν αλλάζει ποτέ, επομένως πρέπει να υπάρχει μία περίοδος που προηγείται του κυριακάτικου νόμου, κατά την οποία θεραπεύεται το θανατηφόρο τραύμα, όπως υπήρξε και την πρώτη φορά που ο παπισμός ενθρονίστηκε.

Εκείνη η περίοδος παριστάνεται από τις ιστορίες που συνδέονται με τα ορόσημα των ετών 508, 533 και 538. Κατά το έτος 508 άρχισε η περίοδος της προπαρασκευής, ή η εγκαθίδρυση του παπισμού. Το τέταρτο βασίλειο της ειδωλολατρικής Ρώμης, μία δύναμη-δράκων, είχε υποταχθεί, και το 533 ο Ιουστινιανός διέταξε ότι ο παπισμός ήταν η «κεφαλή των εκκλησιών, και επίσης ο διορθωτής των αιρετικών». Το μόνο που απέμενε, ώστε ο παπισμός να αναλάβει τον έλεγχο το 538, ήταν η απομάκρυνση των Γότθων από την Πόλη της Ρώμης, και αυτό έλαβε χώρα κατά το έτος 538. Εκείνη η τριακονταετής γραμμή ιστορίας έτρεχε παράλληλα με τη γέννηση του Χριστού, την οποία ακολούθησε η διακονία του Ιωάννη, η οποία οδήγησε στην ενδυνάμωση του Ιησού ως του Μεσσία κατά το βάπτισμά Του.

Η περίοδος προετοιμασίας στην ιστορία του Χριστού εκτείνεται παράλληλα με τον καιρό της σφράγισης και αφορά την εσωτερική γραμμή του προτεσταντικού κέρατος, ενώ η περίοδος προετοιμασίας για τον αντίχριστο αφορά την εξωτερική γραμμή του ρεπουμπλικανικού κέρατος. Αυτές οι δύο περίοδοι παρέχουν δύο μάρτυρες της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, της 7ης Οκτωβρίου 2023 και του προσεχώς ερχόμενου νόμου της Κυριακής. Η μία περίοδος δίνει έμφαση στην εξωτερική και η άλλη στην εσωτερική μαρτυρία του καιρού της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

Το έργο του Ιωάννη, ως φωνή βοώντος εν τη ερήμω που προετοίμασε την οδό για τον Αγγελιαφόρο της Διαθήκης, παραλλήλιζε το διάταγμα του Ιουστινιανού που προετοίμασε την οδό για τον άνθρωπο της αμαρτίας, ο οποίος είναι ο αγγελιαφόρος της διαθήκης του θανάτου. Η 7η Οκτωβρίου 2023 ήταν η προειδοποίηση για εκείνο που πρόκειται να συμβεί όταν επιβληθεί ο νόμος της Κυριακής, όπως συνέβη το 538. Η 7η Οκτωβρίου 2023 παραλληλίζει το 533 στην περίοδο προετοιμασίας για την πρώτη φορά που ο παπισμός τοποθετήθηκε στον θρόνο της γης. Είναι η προειδοποίηση ότι, κατά τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής, όπως το 538, ο πάπας θα καταστεί και πάλι τόσο η κεφαλή των εκκλησιών όσο και ο διορθωτής των αιρετικών. Είναι επίσης η προειδοποίηση για τον κλιμακούμενο πόλεμο του Ισλάμ της τρίτης ουαί.

Είναι η προειδοποίηση που προσδιορίζει το Ισλάμ (αγγελίες από ανατολών), και η προειδοποίηση για την αποκατάσταση του πάπα (αγγελίες από βορρά). Η προειδοποίηση εκείνη συμπίπτει με το έργο του αγγελιοφόρου που προετοιμάζει την οδό κατά τις έσχατες ημέρες, για τον Άγγελο της Διαθήκης, ο οποίος έπειτα πρόκειται να εισέλθει σε διαθήκη με τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες.

Οι τρεις περίοδοι προετοιμασίας (τα τριάντα έτη του Χριστού και του αντίχριστου, και ο καιρός της σφράγισης) προτυπώνονται επίσης από την περίοδο από το 1776 έως το 1798. Το τέλος του θηρίου της γης έχει μια συγκεκριμένη περίοδο η οποία προηγείται του τέλους του ως της έκτης βασιλείας της βιβλικής προφητείας· επομένως, η αρχή του θηρίου της γης ως της έκτης βασιλείας

της βιβλικής προφητείας πρέπει να έχει μια προφητική περίοδο που να προηγείται της αρχής εκείνης της βασιλείας. Το Άλφα και το Ωμέγα απεικονίζει πάντοτε το τέλος ενός πράγματος μαζί με την αρχή ενός πράγματος.

Το 1776, το 1789 και το 1798 αντιπροσωπεύουν την 11η Σεπτεμβρίου 2001, την 7η Οκτωβρίου 2023 και τον σύντομα ερχόμενο νόμο της Κυριακής. Από το 1776 έως το 1798 εκπληρώθηκε η προφητική προετοιμασία για την εγκαθίδρυση του έκτου βασιλείου, καθώς ακριβώς τα έτη 508, 533 και 538 αντιπροσώπευαν την προετοιμασία για την εγκαθίδρυση του πέμπτου βασιλείου. Πρέπει να έχουν αυτά τα ίδια προφητικά χαρακτηριστικά, διότι το έκτο βασίλειο πρόκειται να είναι η εικόνα του πέμπτου βασιλείου.

Τα τριάντα έτη της προετοιμασίας του Χριστού, που οδήγησαν στο βάπτισμά Του, αντιπροσωπεύουν την ίδια χρονική περίοδο· διότι, όταν ο Χριστός ήλθε για να βεβαιώσει τη διαθήκη επί μία εβδομάδα, αρχίζοντας από το βάπτισμά Του, έθετε σε εγκαθίδρυση τη βασιλεία της χάριτός Του. Καθώς εγκαθίδρυε τη βασιλεία της χάριτός Του κατά τη διάρκεια εκείνων των επτά ετών, έχυσε το αίμα Του για να βεβαιώσει εκείνη τη βασιλεία, και, πράττοντας τούτο, άφησε το υπόδειγμα του πότε θα εγκαθίδρυε τη βασιλεία της δόξας Του. Εκείνη η βασιλεία της δόξας είναι η βασιλεία του Δανιήλ δύο, η οποία παριστάνεται ως λίθος αποκομμένος από όρος άνευ χειρών. Πληροφορούμεθα από την Αδελφή White ότι εκείνη η βασιλεία εγκαθιδρύεται κατά τη διάρκεια της όψιμης βροχής, και η όψιμη βροχή άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001.

«Η όψιμη βροχή έρχεται επάνω σε εκείνους που είναι καθαροί—τότε όλοι θα τη λάβουν, όπως και παλαιότερα.»

«Όταν οι τέσσερις άγγελοι αφήσουν, ο Χριστός θα εγκαθιδρύσει τη βασιλεία Του. Κανείς δεν λαμβάνει την όψιμη βροχή παρά μόνον όσοι κάνουν ό,τι μπορούν. Ο Χριστός θα μας βοηθούσε. Όλοι θα μπορούσαν να είναι νικητές διά της χάριτος του Θεού, μέσω του αίματος του Ιησού. Όλος ο ουρανός ενδιαφέρεται για το έργο. Οι άγγελοι ενδιαφέρονται.» Spalding and Magan, 3.

Στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, οι τέσσερις άνεμοι, οι οποίοι παριστάνονται ως οργισμένος ίππος (Ισλάμ), αφέθηκαν ελεύθεροι και κατόπιν συγκρατήθηκαν, ενώ οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες σφραγίζονται. Τα 1776, 1789 και 1798 αντιπροσωπεύουν την περίοδο της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, και οι τρεις αυτές χρονολογίες αντιπροσωπεύουν νομικές θεσπίσεις που οδήγησαν στην εγκαθίδρυση του έκτου βασιλείου της βιβλικής προφητείας. Η δεύτερη χρονολογία, το 1789, προσδιορίζει το Σύνταγμα των Ηνωμένων Πολιτειών, και επομένως ήταν το μήνυμα που προσδιόρισε το Σύνταγμα ως τη δίμορφη εξουσία που επρόκειτο να αφιχθεί το 1798, ακριβώς όπως το 533 ήταν η αναγγελία της δίμορφης εξουσίας που θα αφικνείτο το 538, και όπως ο Ιωάννης ο Βαπτιστής ανήγγειλε τη δίμορφη εξουσία που θα αφικνείτο κατά το βάπτισμα του Χριστού.

Οι δύο δυνάμεις που συγκροτούσαν τη διττή εξουσία του Χριστού ήσαν το παράδειγμά Του ότι η θεότητα, ενωμένη με την ανθρωπότητα, δεν αμαρτάνει. Οι δύο δυνάμεις που συγκροτούσαν τη διττή εξουσία του αντιχρίστου ήσαν η ενθρόνισή του ως κεφαλής των εκκλησιών και η ενθρόνισή του ως διορθωτή των αιρετικών. Οι δύο δυνάμεις που συγκροτούν τη διττή εξουσία του θηρίου της

γης είναι τα δύο κέρατα του Ρεπουμπλικανισμού και του Προτεσταντισμού.

«Καὶ εἶχεν δύο κέρατα ὅμοια μεῖ ἀρνίον.» Τὰ ἀρνίσια κέρατα δηλώνουν νεότητα, αθωότητα καὶ πραότητα, ἀντιπροσωπεύοντας προσφυῶς τὸν χαρακτήρα τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ὅταν παρουσιάζονται στὸν προφήτη ὡς “ἀναβαίνουσαι” τὸ 1798. Μεταξὺ τῶν χριστιανῶν ἐξορίστων οἱ ὅποιοι πρῶτα διέφυγαν στὴν Ἀμερική καὶ ἀναζήτησαν καταφύγιο ἀπὸ βασιλικὴ καταπίεση καὶ ἱερατικὴ μισαλλοδοξία, ἦσαν πολλοὶ ποὺ ἀποφάσισαν νὰ ἐγκαθιδρύσουν μίαν κυβέρνησι ἐπάνω στὸ πλατὺ θεμέλιο τῆς πολιτικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἐλευθερίας. Οἱ ἀντιλήψεις τους ἐβρῆκαν θέσιν στὴ Διακήρυξη τῆς Ἀνεξαρτησίας, ἡ ὁποία διακηρύσσει τὴ μεγάλη ἀλήθεια ὅτι “ὅλοι οἱ ἄνθρωποι δημιουργοῦνται ἴσοι” καὶ προκίζονται μετὰ τὸ ἀναφαίρετο δικαίωμα στὴ “ζωή, τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν ἐπιδίωξη τῆς εὐτυχίας.” Καὶ τὸ Σύνταγμα ἐγγυᾶται στὸν λαὸ τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιοικήσεως, προβλέποντας ὅτι ἀντιπρόσωποι ἐκλεγμένοι μετὰ τὴ λαϊκὴ ψήφο θὰ θεσπίζουν καὶ θὰ ἐφαρμόζουν τοὺς νόμους. Ἐχορηγήθη ἐπίσης ἐλευθερία θρησκευτικῆς πίστεως, καθὼς ἐπετράπη εἰς ἕκαστον νὰ λατρεύῃ τὸν Θεὸν συμφώνως πρὸς τὴν ἐπιταγὴν τῆς συνειδήσεώς του. Ὁ ρεπουμπλικανισμὸς καὶ ὁ προτεσταντισμὸς ἔγιναν οἱ θεμελιώδεις ἀρχαὶ τοῦ ἔθνους. Αὐτὰς οἱ ἀρχαὶ εἶναι τὸ μυστικὸ τῆς δυνάμεως καὶ τῆς εὐημερίας του. Οἱ καταπιεσμένοι καὶ καταπατημένοι σὲ ὅλη τὴ χριστιανισμὸν ἔστρεψαν πρὸς αὐτὴ τὴ γῆ τὸ βλέμμα τους μετὰ ἐνδιαφέρον καὶ ἐλπίδα. Ἐκατομμύρια ἀναζήτησαν τὴν ἀκτὴν τῆς, καὶ οἱ Ἠνωμένες Πολιτεῖες ἀνυψώθηκαν σὲ θέσιν μεταξὺ τῶν ἰσχυροτέρων ἔθνων τῆς γῆς.” The Great Controversy, 441.»

Το 1776, το 1789 καὶ το 1798 ἀντιπροσωπεύουν τρεῖς ιστορίες ποὺ τονίζουν ὅτι ὁ ὄγδος εἶναι ἐκ τῶν ἐπτὰ. Το 1776 ἀντιπροσωπεύει τὴ δημοσίευσιν τῆς Διακήρυξης τῆς Ἀνεξαρτησίας καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ Πρώτου καὶ τοῦ Δευτέρου Ἡπειρωτικοῦ Συνεδρίου. Το 1789 ἀντιπροσωπεύει τὴ δημοσίευσιν τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἱστορίαν τῶν Ἀρθρῶν τῆς Συνομοσπονδίας. Το 1798 ἀντιπροσωπεύει τὴ δημοσίευσιν τῶν Νόμων περὶ Ἀλλοδαπῶν καὶ Στάσεως καὶ τὴν ἐναρξιν τοῦ θηρίου τῆς γῆς ὡς τῆς ἑκτῆς βασιλείας τῆς βιβλικῆς προφητείας.

Τὸ Πρῶτον Ἡπειρωτικὸν Κογκρέσον ἐλάβεν χώραν τὸ 1774 καὶ υπῆρξε καθοριστικὸς θεσμὸς ἐν τῇ πρώτῃ ἱστορίᾳ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, υπηρετώντας ὡς κυβερνητικὸν σῶμα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐπαναστατικοῦ Πολέμου. Τα Ἡπειρωτικὰ Κογκρέσα διαιροῦνται ἐν δύο προφητικῶν περιόδων, τοῦ πρώτου κογκρέσου καὶ τοῦ τελευταίου κογκρέσου. Τὸ Πρῶτον Ἡπειρωτικὸν Κογκρέσον εἶχε δύο προέδρους καὶ συνήλθε ἐν τῇ Φιλαδέλφειᾳ ἀπὸ τῆς 5 Σεπτεμβρίου ἕως τῆς 26 Οκτωβρίου 1774. Ὁ Πέιτον Ράντολφ ἦταν ὁ πρῶτος πρόεδρος τῆς συνεδρίασης ἀπὸ τῆς 5 Σεπτεμβρίου ἕως τῆς 22 Οκτωβρίου, καὶ κατόπιν ὁ Χένρι Μίντλετον προήδρευσε κατὰ τῆς ἐπομένους πέντε ἡμέρας, ἕως τῆς 26 Οκτωβρίου 1774.

Ἡ Δεύτερη Ἡπειρωτικὴ Σύνοδος διεξήχθη ἀπὸ τὸ 1775 ἕως τὸ 1781. Ἡ Δεύτερη Ἡπειρωτικὴ Σύνοδος εἶχε ἕξι προέδρους κατὰ τὴν διάρκειάν της. Ὁ Πέιτον Ράντολφ προήδρευσε ὡς πρόεδρος ἀπὸ τῆς 10 Μαΐου 1775 ἕως τῆς 24 Μαΐου 1775. Υπῆρξε ὁ πρῶτος πρόεδρος τόσο τῆς Πρώτης ὡς καὶ τῆς Δεύτερης Ἡπειρωτικῆς Συνόδου. Συνολικῶς, κατὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Πρώτης καὶ τῆς Δεύτερης Ἡπειρωτικῆς Συνόδου, υπῆρξαν οκτὼ πρόεδροι.

Ὁ δεύτερος πρόεδρος τοῦ Δευτέρου Ἡπειρωτικοῦ Συνεδρίου ἦταν ὁ Τζον Χάνκοκ, καὶ ὁ Χάνκοκ προήδρευσε ἀπὸ τῆς 24 Μαΐου 1775 ἕως τῆς 31 Οκτωβρίου 1777. Ὁ Χένρι Λόρενς προήδρευσε ἀπὸ

την 1η Νοεμβρίου 1777 έως τις 9 Δεκεμβρίου 1778. Ο Τζον Τζέι προήδρευσε από τις 10 Δεκεμβρίου 1778 έως τις 28 Σεπτεμβρίου 1779. Ο Σάμιουελ Χάντινγκτον προήδρευσε από τις 28 Σεπτεμβρίου 1779 έως τις 9 Ιουλίου 1781. Ο Τόμας ΜακΚιν προήδρευσε από τις 10 Ιουλίου 1781 έως τις 4 Νοεμβρίου 1781.

Ο Πέιτον Ράντολφ υπήρξε ο πρώτος πρόεδρος τόσο του Πρώτου όσο και του Δευτέρου Ηπειρωτικού Συνεδρίου. Αυτό καταδεικνύει ότι, κατά τις δύο περιόδους των Ηπειρωτικών Συνεδρίων, υπήρξαν οκτώ προεδρικές θητείες, αλλά ο πρόεδρος που ήταν ο πρώτος πρόεδρος καθεμίας από τις δύο περιόδους ήταν το ίδιο πρόσωπο. Επομένως, μολονότι υπήρξαν οκτώ προεδρικές θητείες, στην πραγματικότητα υπήρξαν μόνο επτά πρόεδροι. Ο πρώτος πρόεδρος ήταν ένας εκ των επτά ανδρών που υπήρξαν πρόεδροι, αλλά, επειδή ο Ράντολφ προήδρευσε δύο φορές σε εκείνη την ιστορία, αντιπροσωπεύει επίσης και τον όγδοο, ο οποίος ήταν εκ των επτά.

Στην ιστορία των Ηπειρωτικών Συνεδρίων, ο Επαναστατικός Πόλεμος διοικούνταν από το Κογκρέσο. Για τον λόγο αυτόν, ο Τζορτζ Ουάσινγκτον δεν υπήρξε ποτέ πρόεδρος κατά την περίοδο εκείνη, διότι είχε διοριστεί ως ο πρώτος Αρχιστράτηγος και Ανώτατος Διοικητής των στρατιωτικών δυνάμεων.

Όντας ο πρώτος πρόεδρος και των δύο περιόδων, ο Randolph αντιπροσωπεύει δύο μάρτυρες που προτυπώνουν τον πρώτο πραγματικό πρόεδρο, ο οποίος ήταν ο George Washington. Ο Washington αντιπροσωπεύεται από τον Randolph, και επομένως ο Randolph, ως σύμβολο του Washington, μεταδίδει τόσο τα προφητικά χαρακτηριστικά του Randolph ως πρώτου προέδρου, αλλά επίσης και το ότι ο Randolph ήταν ο όγδοος, ο οποίος ήταν εκ των επτά. Έτσι ο George Washington, ως ο πρώτος πρόεδρος και ο πρώτος Αρχιστράτηγος, ήταν επίσης προφητικός ο όγδοος και ήταν εκ των επτά.

Ο Ιησούς απεικονίζει το τέλος ενός πράγματος διά της αρχής, ώστε ο τελευταίος πρόεδρος και Αρχιστράτηγος θα είναι ο όγδοος, δηλαδή εκ των επτά. Το προφητικό αυτό γεγονός εδραιώνεται στην ιστορία του Πρώτου και του Δευτέρου Ηπειρωτικού Συνεδρίου, η οποία αντιπροσωπεύεται από την ημερομηνία του πρώτου waymark, το 1776, και από τη δημοσίευση της Διακήρυξης της Ανεξαρτησίας.

Το ορόσημο του 1776 προτυπώνει την 11η Σεπτεμβρίου 2001 και τον Πατριωτικό Νόμο, όταν η αμερικανική ανεξαρτησία τέθηκε υπό την εξουσία του ρωμαϊκού δικαίου και όχι πλέον υπό το αγγλικό δίκαιο. Σηματοδοτεί την αρχή της προφητικής περιόδου που προετοιμάζει την οδό ώστε ο παπισμός να ανέλθει εκ νέου στον θρόνο της γης κατά τον προσεχώς ερχόμενο κυριακάτικο νόμο.

Όπως και με την προφητική περίοδο που αντιπροσωπευόταν από το 1776, η προφητική περίοδος αντιπροσώπευε την ιστορία από την ολοκλήρωση του Δευτέρου Ηπειρωτικού Συνεδρίου το 1781 έως το 1789, το οποίο είναι το έτος που προσδιορίζει το waymark που συνδέεται με τη δημοσίευση του Συντάγματος. Σε εκείνη την ιστορία υπήρξαν επίσης οκτώ πρόεδροι. Η ιστορία από το 1781 έως το 1789 είναι η ιστορία των Άρθρων της Συνομοσπονδίας. Τα Άρθρα της Συνομοσπονδίας αντιπροσώπευαν το πρώτο Σύνταγμα, αλλά η αδυναμία των Άρθρων της Συνομοσπονδίας οδήγησε στην αντικατάστασή τους και στην επικύρωση του Συντάγματος το 1789.

Κατά την περίοδο εκείνη, οι οκτώ πρόεδροι αποτελούνταν από επτά προέδρους οι οποίοι δεν ήταν πρόεδροι στην ιστορία των δύο Ηπειρωτικών Συνεδρίων, και από έναν ο οποίος ήταν επίσης πρόεδρος κατά την πρώτη εκείνη προφητική περίοδο. Ο Τζον Χάνκοκ υπηρέτησε τόσο στο δεύτερο Ηπειρωτικό Συνέδριο όσο και στην περίοδο που αντιπροσωπευόταν από τα Άρθρα της Συνομοσπονδίας. Σε προφητικό επίπεδο, υπήρχαν μόνο επτά άνδρες που ήταν πρόεδροι κατά τη διάρκεια των δύο Ηπειρωτικών Συνεδρίων· έτσι, προφητικώς, ο Τζον Χάνκοκ ήταν ένας από τους οκτώ στην περίοδο των Άρθρων της Συνομοσπονδίας, αλλά ήταν επίσης ένας από τους επτά άνδρες της προηγούμενης περιόδου. Ήταν, λοιπόν, ο όγδοος, ο οποίος ήταν εκ των επτά.

Η δεύτερη προφητική περίοδος, η οποία αντιπροσωπεύεται από το 1789, είχε επίσης έναν πρόεδρο (τον Hancock) ο οποίος ήταν ο όγδοος, αλλά εκ των επτά, όπως ήταν ο Payton Randolph στην πρώτη προφητική περίοδο που αντιπροσωπεύεται από το 1776. Το 1789 ευθυγραμμίζεται με και αντιπροσωπεύει τις δίκες της Pelosi της 6ης Ιανουαρίου 2021.

Ο Κύριος έχει πιστούς σκοπούς επάνω στα τείχη της Σιών, για να βοώσι και να μη φείδωνται, να υψώνωσι τη φωνήν αυτών ως σάλπιγγα και να δείχνωσι στον λαόν Αυτού την παράβασιν αυτού και στον οίκο του Ιακώβ τας αμαρτίας αυτού. Ο Κύριος επέτρεψε στον εχθρό της αληθείας να καταβάλει αποφασισμένη προσπάθεια εναντίον του Σαββάτου της τετάρτης εντολής. Διά του μέσου τούτου προτίθεται να αφυπνίσει έντονο ενδιαφέρον για το ζήτημα εκείνο το οποίον αποτελεί δοκιμή για τις έσχατες ημέρες. Τούτο θα ανοίξει την οδό ώστε το μήνυμα του τρίτου αγγέλου να κηρυχθεί με δύναμη.

«Ας μη σιωπά τώρα κανείς που πιστεύει την αλήθεια. Κανείς ας μη δείχνει τώρα αμέλεια· ας απευθύνουν όλοι τις ικεσίες τους στον θρόνο της χάριτος, επικαλούμενοι την υπόσχεση: “Και ό,τι αν ζητήσητε εν τω ονόματί μου, τούτο θέλω κάμει” (John 14:13). Είναι τώρα καιρός επικίνδυνος. Εάν αυτή η γη της καυχώμενης ελευθερίας ετοιμάζεται να θυσιάσει κάθε αρχή που αποτελεί μέρος του Συντάγματός της, εκδίδοντας διατάγματα για την καταστολή της θρησκευτικής ελευθερίας και για την επιβολή της παπικής πλάνης και απάτης, τότε ο λαός του Θεού χρειάζεται να παρουσιάσει με πίστη τις δεήσεις του προς τον Ύψιστο. Υπάρχει κάθε ενθάρρυνση, μέσα στις υποσχέσεις του Θεού, για εκείνους που θέτουν την εμπιστοσύνη τους σ’ Αυτόν. Η προοπτική τού να περιέλθουν σε προσωπικό κίνδυνο και θλίψη δεν χρειάζεται να προκαλεί αποθάρρυνση, αλλά πρέπει να ζωογονεί τη δύναμη και τις ελπίδες του λαού του Θεού· διότι ο καιρός του κινδύνου τους είναι η περίπτωση κατά την οποία ο Θεός τούς χορηγεί σαφέστερες εκδηλώσεις της δυνάμεώς Του.»

«Δεν πρέπει να καθόμαστε με ήρεμη αναμονή της καταπίεσεως και της θλίψεως, και να σταυρώνουμε τα χέρια μας, χωρίς να κάνουμε τίποτε για να αποτρέψουμε το κακό. Ας αναπέμπονται στον ουρανό οι ενωμένες κραυγές μας. Προσεύχεσθε και εργάζεσθε, και εργάζεσθε και προσεύχεσθε. Αλλά ας μη ενεργεί κανείς απερίσκεπτα. Μάθετε, όπως ποτέ άλλοτε, ότι πρέπει να είσθε πράοι και ταπεινοί στην καρδιά. Δεν πρέπει να εκτοξεύετε υβριστική κατηγορία εναντίον κανενός, είτε ατόμων είτε εκκλησιών. Μάθετε να μεταχειρίζεσθε τις διάνοιες όπως ο Χριστός. Ορισμένα αυστηρά πράγματα πρέπει μερικές φορές να λέγονται· αλλά να είσθε βέβαιοι ότι το Άγιο Πνεύμα του Θεού κατοικεί στην καρδιά σας προτού μιλήσετε την σαφή και αδιαπραγμάτευτη αλήθεια· τότε αφήστε την να διανοίξει μόνη της την οδό της. Εσείς δεν πρέπει να κάνετε την τομή». Selected Messages, βιβλίο 2,

Το δεύτερο ορόσημο στην προφητική περίοδο της προετοιμασίας, η οποία παριστάνεται από το Σύνταγμα, προσδιορίζει ότι το Σύνταγμα πρόκειται να ανατραπεί στο επόμενο ορόσημο. Αυτό το δεύτερο ορόσημο έχει προτυπωθεί από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή, καθώς και από το διάταγμα του Ιουστινιανού, τα οποία αμφότερα προσδιόρισαν και παρουσίασαν μια προειδοποίηση σε σχέση με την έλευση του τελευταίου γεγονότος που παριστάνεται στην περίοδο. Για τον Ιωάννη, αυτό ήταν η ενδυνάμωση του Χριστού, καθώς Αυτός επικύρωνε τη διαθήκη της ζωής Του με το πολύτιμο αίμα Του· και για τον Ιουστινιανό, ήταν η ενδυνάμωση του αντίχριστου, ο οποίος επρόκειτο να επικυρώσει τη διαθήκη του θανάτου του με το αίμα των μαρτύρων.

Το Σύνταγμα, το 1789, προσδιόρισε την ενδυνάμωση των δύο κεράτων του θηρίου της γης, και, πράττοντας τούτο, το 1789 προσδιόρισε την επικείμενη καταστροφή των δύο κεράτων εξουσίας του θηρίου της γης, όπως παριστάνεται από τους Νόμους περί Αλλοδαπών και Στάσεως του 1798. Όταν οι δύο μάρτυρες εφονεύθησαν στους δρόμους κατά το έτος 2020, προσδιόρισαν και προειδοποίησαν για μία διαρκή επίθεση κατά του Συντάγματος, η οποία συμβολίζεται από τις δίκες της Pelosi της 6ης Ιανουαρίου 2021.

Η 6η Ιανουαρίου 2021 αποτελεί προειδοποίηση σχετικά με την ενδυνάμωση του παπισμού κατά τον επικείμενο νόμο της Κυριακής, όπως προτυπώνεται από το διάταγμα του Ιουστινιανού το έτος 533. Η 6η Ιανουαρίου 2021 και το έτος 533 αμφότερα προειδοποιούν για τον επικείμενο νόμο της Κυριακής, όπως προτυπώνεται από τον νόμο της Κυριακής το 538 στη Σύνοδο της Ορλεάνης, και από τους Νόμους περί Αλλοδαπών και Στάσεως το 1798, οι οποίοι προτύπωσαν το θηρίο της γης να λαλεί ως δράκων κατά τον επικείμενο νόμο της Κυριακής.

Κατά τον νόμο της Κυριακής, το θανατηφόρο τραύμα του παπισμού θα θεραπευθεί, και η όγδοη κεφαλή της Αποκάλυψης, κεφάλαιο δεκαεπτά, η οποία είναι εκ των επτά κεφαλών, θα αναστηθεί. Οι Νόμοι περί Αλλοδαπών και Στάσεως του 1798 αντιπροσωπεύουν το θηρίο της γης που λαλεί ως δράκων, όταν όχι μόνο επιβάλλει τη λατρεία του ηλίου, αλλά κατόπιν εξαναγκάζει ολόκληρο τον κόσμο να αποδεχθεί την εξουσία του θηρίου της θαλάσσης της Αποκάλυψης, κεφάλαιο δεκατρία, ως την όγδοη κεφαλή που είναι εκ των επτά κεφαλών. Επομένως, σε καθεμία από τις τρεις περιόδους που αντιπροσωπεύονται εντός της περιόδου προετοιμασίας από τα έτη 1776, 1789 και 1798, το προφητικό αίνιγμα της όγδοης, που είναι εκ των επτά, αντιπροσωπεύεται προφητικώς.

Τα δύο πρώτα ορόσημα (1776 και 1789), τα οποία προσδιορίζουν το αίνιγμα, αναφέρονται στο αίνιγμα που εκπληρώνεται μέσα στην προφητική ιστορία του θηρίου της γης, και το τρίτο ορόσημο προσδιορίζει το αίνιγμα που εκπληρώνεται για την παπική εξουσία.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

«Λέγων πρὸς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς νὰ κατασκευάσουν εἰκόνα εἰς τὸ θηρίον.» Ἐδῶ παρουσιάζεται σαφῶς μία μορφή κυβερνήσεως, ἐν ἧ ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἐδράζεται εἰς τὸν λαόν, μία ἐξαιρετικῶς ἐναργῆς ἀπόδειξις ὅτι αἱ Ἕνωμένοι Πολιτεῖαι εἶναι τὸ ἔθνος τὸ ὑποδηλούμενον ἐν τῇ προφητείᾳ.

«Αλλά τι είναι η “εικόνα του θηρίου”; και πώς πρόκειται να σχηματισθεί; Η εικόνα κατασκευάζεται από το θηρίο με τα δύο κέρατα και είναι εικόνα προς το θηρίο. Ονομάζεται επίσης εικόνα του θηρίου. Επομένως, για να μάθουμε πώς είναι η εικόνα και πώς πρόκειται να σχηματισθεί, πρέπει να μελετήσουμε τα χαρακτηριστικά του ίδιου του θηρίου — του παπισμού. »

«Όταν η πρώτη εκκλησία διεφθάρη, απομακρυνόμενη από την απλότητα του ευαγγελίου και αποδεχόμενη ειδωλολατρικές τελετές και συνήθειες, έχασε το Πνεύμα και τη δύναμη του Θεού· και, προκειμένου να ελέγχει τις συνειδήσεις του λαού, επιζήτησε την υποστήριξη της κοσμικής εξουσίας. Το αποτέλεσμα ήταν ο παπισμός, μια εκκλησία που έλεγχε την εξουσία του κράτους και τη χρησιμοποιούσε για την προώθηση των δικών της σκοπών, ιδιαίτερα για την τιμωρία της “αιρέσεως”. Για να σχηματίσουν οι Ηνωμένες Πολιτείες μια εικόνα του θηρίου, η θρησκευτική εξουσία πρέπει να ελέγξει σε τέτοιο βαθμό την πολιτική κυβέρνηση, ώστε και η εξουσία του κράτους να χρησιμοποιείται από την εκκλησία για την επίτευξη των δικών της σκοπών.»

«Οσάκις η εκκλησία απέκτησε κοσμική εξουσία, τη χρησιμοποίησε για να τιμωρεί τη διαφωνία προς τα δόγματά της. Οι προτεσταντικές εκκλησίες που ακολούθησαν τα ίχνη της Ρώμης, συνάπτοντας συμμαχία με τις κοσμικές δυνάμεις, εκδήλωσαν παρόμοια επιθυμία να περιορίσουν την ελευθερία της συνειδήσεως. Παράδειγμα τούτου παρέχεται από τη μακροχρόνια δίωξη των διαφωνούντων υπό της Εκκλησίας της Αγγλίας. Κατά τον δέκατο έκτο και δέκατο έβδομο αιώνα, χιλιάδες μη συμμορφούμενοι λειτουργοί εξαναγκάστηκαν να φύγουν από τις εκκλησίες τους, και πολλοί, τόσο εκ των ποιμένων όσο και εκ του λαού, υποβλήθηκαν σε πρόστιμα, φυλάκιση, βασανιστήρια και μαρτύριο.»

«Η αποστασία ήταν εκείνη που οδήγησε την πρώτη εκκλησία να ζητήσει τη βοήθεια της πολιτικής εξουσίας, και τούτο προετοίμασε την οδό για την ανάπτυξη του παπισμού — του θηρίου. Ο Παύλος είπε: “Θέλει ελθεί πρώτον η αποστασία, ... και θέλει αποκαλυφθεί ο άνθρωπος της αμαρτίας.” 2 Θεσσαλονικείς 2:3. Έτσι, η αποστασία μέσα στην εκκλησία θα προετοιμάσει την οδό για την εικόνα του θηρίου.»

«Η Βίβλος δηλώνει ότι πριν από την έλευση του Κυρίου θα υπάρξει κατάσταση θρησκευτικής παρακμής παρόμοια με εκείνη των πρώτων αιώνων. “Εν δε ταις εσχάταις ημέραις θέλουσιν ελθεί καιροί χαλεποί· διότι οι άνθρωποι θέλουσιν είσθαι φίλαντοι, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, απειθείς εις τους γονείς, αγάριστοι, ανόσιοι, άστοργοι, άσπονδοι, συκοφάνται, ακρατείς, ανήμεροι, αφιλάγαθοι, προδόται, προπετείς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μάλλον παρά φιλόθεοι, έχοντες μεν μορφήν ευσεβείας, ηρνημένοι δε την δύναμιν αυτής.” 2 Τιμόθεον 3:1–5. “Το δε Πνεύμα ρητώς λέγει, ότι εν υστέροις καιροίς τινές θέλουσιν αποστατήσσει από της πίστεως, προσέχοντες εις πνεύματα πλάνα και εις διδασκαλίας δαιμονίων.” 1 Τιμόθεον 4:1. Ο Σατανάς θα ενεργήσει “μετά πάσης δυνάμεως και σημείων και τεράτων ψεύδους, και μετά πάσης απάτης της αδικίας”. Και όλοι όσοι “δεν εδέχθησαν την αγάπην της αληθείας, διά να σωθώσι”, θα αφεθούν να δεχθούν “ενέργειαν πλάνης, ώστε να πιστεύσωσι το ψεύδος”. 2 Θεσσαλονικείς 2:9–11. Όταν φθάσει αυτή η κατάσταση ασεβείας, τα ίδια αποτελέσματα θα ακολουθήσουν όπως και κατά τους πρώτους αιώνες». Η Μεγάλη Διαμάχη, 443, 444.